

שם התלמיד/ה:

הנמלה שלא ויתרה

בקן הנמלים הגדול שבקצה הגינה, כולם ידעו את מקומם. הנמלים החזקות סחבו מזון, הנמלים הזריזות אספו עלים, והנמלים החכמות תכננו את מסלולי ההליכה. אבל טלי, נמלה קטנה וחלשה, חלמה להיות סבילית - נמלה שמובילה את המזון הכבד ביותר לקן.

"את קטנה מדי", אמרו לה הנמלים האחרות. "לעולם לא תצליחי להרים פירור לחם שלם." אבל טלי לא ויתרה. בכל בוקר היא התאמנה בהרמת עלים קטנים. בהתחלה, אפילו העלה הקל ביותר היה כבד מדי בשבילה. היא נפלה שוב ושוב, והנמלים האחרות צחקו.

יום אחד, טלי שמה לב שכשהיא מרימה משהו כבד, היא יכולה להשתמש בזנב שלה כמשקל נגדי. היא גם גילתה שאם היא מניחה את הרגליים שלה בזווית מסוימת, היא יכולה לסחוב דברים כבדים יותר. לאט לאט, היא פיתחה שיטה משלה להרמת משאות.

אחרי חודשיים של אימונים, קרה משהו מפתיע. סוכרייה גדולה נפלה ליד הקן. הסבלים החזקים ניסו להרים אותה בדרך הרגילה, אבל היא הייתה כבדה מדי. טלי הציעה את עזרתה. תחילה הנמלים צחקו, אבל המלכה אמרה: "תנו לה לנסות."

טלי השתמשה בטכניקה המיוחדת שפיתחה. היא הזיזה את הסוכרייה באמצעות משקל הגוף שלה והזנב כמנוף. להפתעת כולם, היא הצליחה! מאז, טלי לימדה את השיטה שלה לכל הנמלים בקן, וביחד הם הצליחו להביא יותר מזון מאי פעם.

שאלות:

1. מה היה החלום של טלי?
2. איך טלי שיפרה את יכולת הנשיאה שלה?
3. מה קרה שגרם לנמלים האחרות להאמין ביכולות של טלי?
4. מהו המסר העיקרי בסיפור?